

Bambiriáda 2012

Přihláška do soutěže *Kouzlo starých příběhů*

Název skupiny (školní třída, oddíl, neformální skupina)	9. třída
Název příběhu	Cesty životem
Odpovědný zástupce	Mgr. Miroslava Kudweisová
Kontaktní adresa odp. zástupce	Mgr. Mir. Kudweisová, Waldorfská škola Příbram, Hornická 327, 26101 Příbram 2
E-mail	kudweisova @ centrum.cz
Telefon (mobil)	723444489
Počet členů skupiny	11 žáků
Počet dospělých osob jako doprovod	1

Pravidla soutěže *Kouzlo starých příběhů*

1. Soutěž probíhá od 1. ledna 2012 do 15. dubna 2012 na území České republiky.
2. Soutěž je určena pro skupiny dětí a mládeže do 26 let. Skupina musí mít určeného zletilého odpovědného zástupce, který by v případě potřeby (převzetí ceny apod.) zastupoval skupinu.
3. Výherce určí porota složená ze zástupců České rady dětí a mládeže a
4. Výherci soutěže budou vyrozuměni pomocí e-mailové adresy či telefonního kontaktu odpovědného zástupce. Kontakty uvedené v přihlášce proto musí být platné. Pokud se nepodaří kontaktovat odpovědného zástupce, bude skupina ze soutěže vyřazena a cena postoupena další v pořadí.
5. Soutěžící dávají svou účastí v soutěži souhlas s neomezeným bezplatným užitím jimi poskytnutých příběhů a fotografií k propagaci této soutěže a pořadatele. Vzhledem k volnému přístupu k zasláným obrázkům na internetu neodpovídá pořadatel za jejich případné stažení a užití třetími osobami.
6. Všichni účastníci soutěže v případě získání výhry souhlasí s uveřejňováním jména, příjmení, obrazových a zvukových záznamů účastníků soutěže v jakýchkoli sdělovacích prostředcích či propagačních materiálech pořadatele po neomezenou dobu na území celé republiky.
7. Přihlášením do soutěže vyjadřuje každý uchazeč souhlas s pravidly této soutěže.
8. Pořadatel si vyhrazuje právo změnit pravidla soutěže, případně soutěž zastavit, odložit či zcela bez náhrady zrušit.
9. Organizátorem soutěže je Česká rada dětí a mládeže se sídlem Senovážné náměstí 24, 116 41 Praha 1, IČ: 68379439.
10. Nepřevzaté výhry propadají pořadateli. Výhru nelze požadovat ve formě finančního nebo jiného plnění. Výhry nejsou vymahatelné soudně.
11. Výhry: Zářitkové ceny pro celé skupiny
12. Předání cen: 25. května 2012 v Praze

V Příbrami dne 29. 2. 2012

Mgr. Mir. Kudweisová
podpis odpovědného zástupce

Motto:

Já musím dlouho žít, vždyť mě milujou!

Miloslava Baborová (1922)

Bambiriáda

Cesta minulostí

Začalo to tak- naši paní učitelce na dějepis a český jazyk Miroslavě Kudweisové přišel E-mail Bambiriáda. Jí se celá soutěž zalíbila, a tak nám ve třídě řekla, o co jde, co bychom pro účast měli udělat. I nám se vše líbilo, a tak jsme řekli, že do toho jdeme.

Naše pátrací cesta do minulosti začala. Všichni jsme doma hledali staré dokumenty. Někteří spolužáci přinesli dokonce i 100let staré domovní a oddací listy, vysvědčení, poštovní známky.

Paní učitelka nám domluvila návštěvu v DsPS v Příbrami (Dům s pečovatelskou službou), vedení domu souhlasilo a vybrali nám seniory, kteří byli s námi ochotní, ale i schopní komunikovat. Bylo jich asi 5. Všude jsme byli po dvojicích.

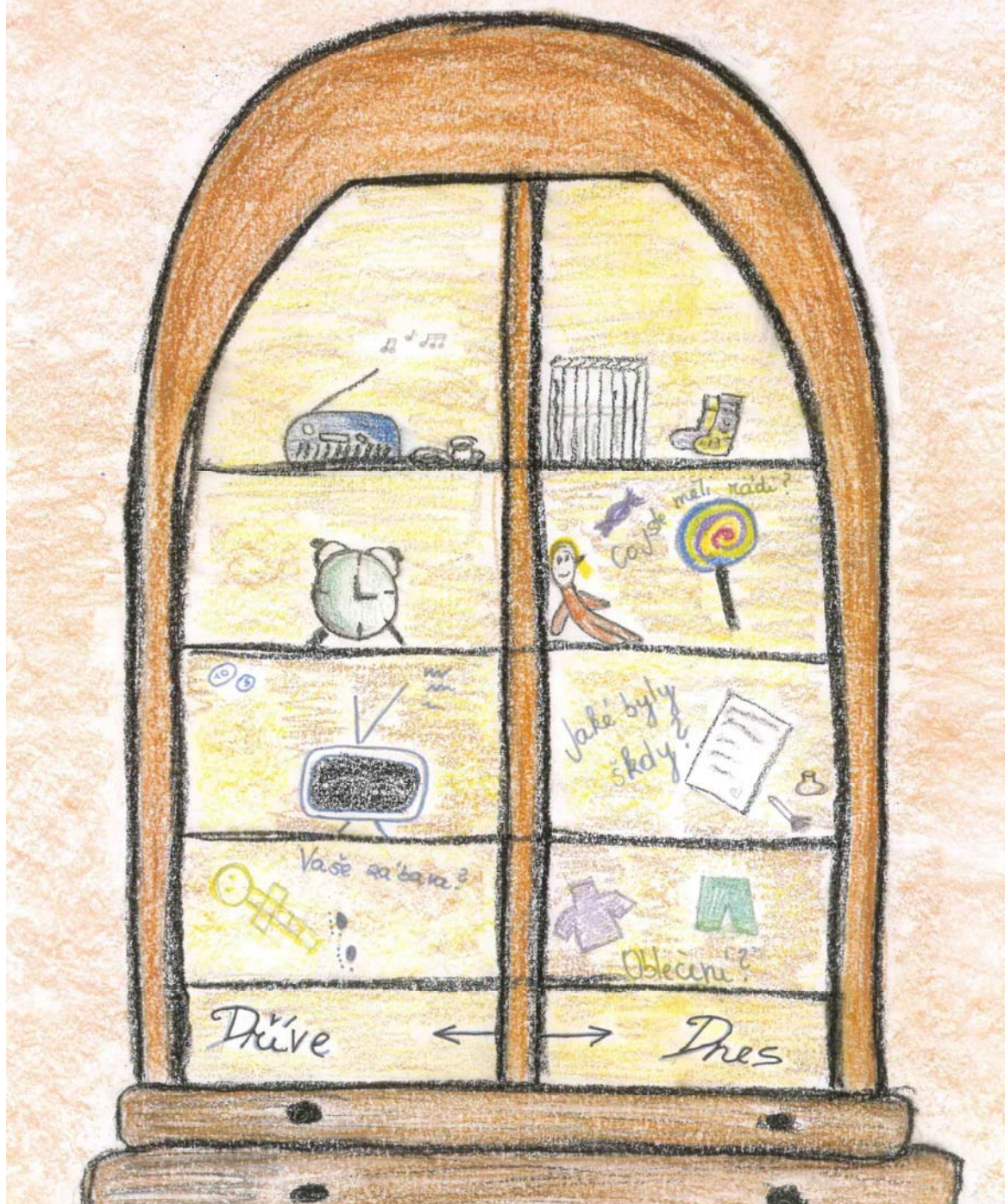
A naše pocity? Než jsme tam šli, byli jsme hodně vynervovaní. Byli jsme neklidní, báli jsme se, že něco pokazíme nebo něco spleteme. Rozešli jsme se nejistě do jednotlivých bytů: a až tam z nás stres postupně opadával.

Až pak ve třídě jsme své pocity shrnuli. Každý z nás řekl, co zažil a jak se cítil.

sepsala Kristýna Čížková 9.tř. WŠ Příbram
Únor 2012

Kouvalo starých vůněk

Část plakátů, které jsme v Domě s pečovatelskou službou Příbram rozvěsili. Asi se moc líbily, protože brzy zmizely!

Kurzlo starých příběhů

! Vyprávějte nám !

9.
třída

Waldorfská
škola
Příbram

Těšíme
se na vás !

OBSAH :

Přihláška

Foto- Dům s pečovatelskou službou Příbram

Cesta minulostí- naše příprava

Plakáty

Další část našich příprav

Materiály pro seniory

Některé z našich otázek

Co mě překvapilo

Začínají vlastní příběhy:

Václav Ferstl (1943)

Jarmila Povondrová- Suchanová (1941)

Mgr. J. Procházková (1932)

Miloslava Baborová (1922)

Kopie části dokumentů zapůjčených paní Baborovou

Loučíme se

Poděkování

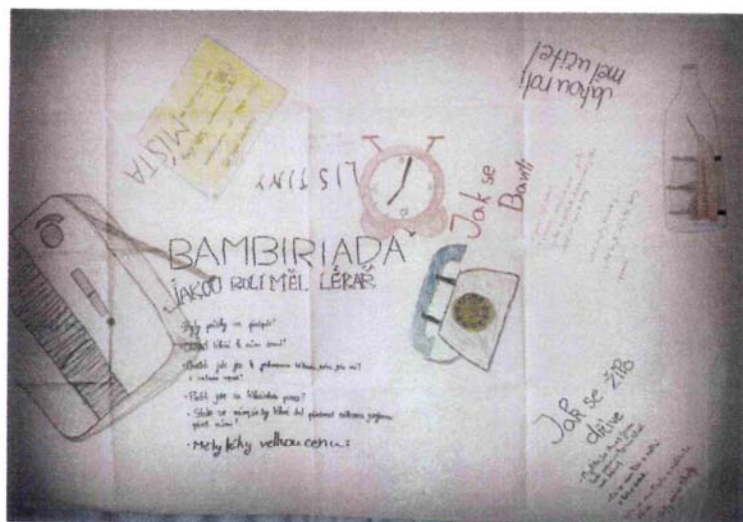
NAPÍŠETE NÁM ZAJÍMAVÝ PŘÍBĚH
VZPOMÍNKY ZE SVÉHO ŽIVOTA ?
DĚKUJEME VÁM !

Eliška Zamykalová 421 957 454

Napišete nám zajímavý
příběh, vzpomínku ze svého
života?
Děkujeme Vám

Část našich příprav

NAPIŠETE NÁM ZAJÍMAVÝ PŘÍBĚH
ZE SVÉHO ŽIVOTA?

Adm Lišáři

DĚKUJEME VÁM!

TEL. 729 108 286

Naši senioři dostali obálky.

Budou si s námi povídat?

Napíše nám něco?

Ukážou své dokumenty?

Půjčí nám je?

Zvládneme návštěvu Domu s pečovatelskou službou v Pb i my?

Připravili jsme se dobře?

Tolik otázek!

Věříme jim i sobě.

Balíček pro každého seniора:

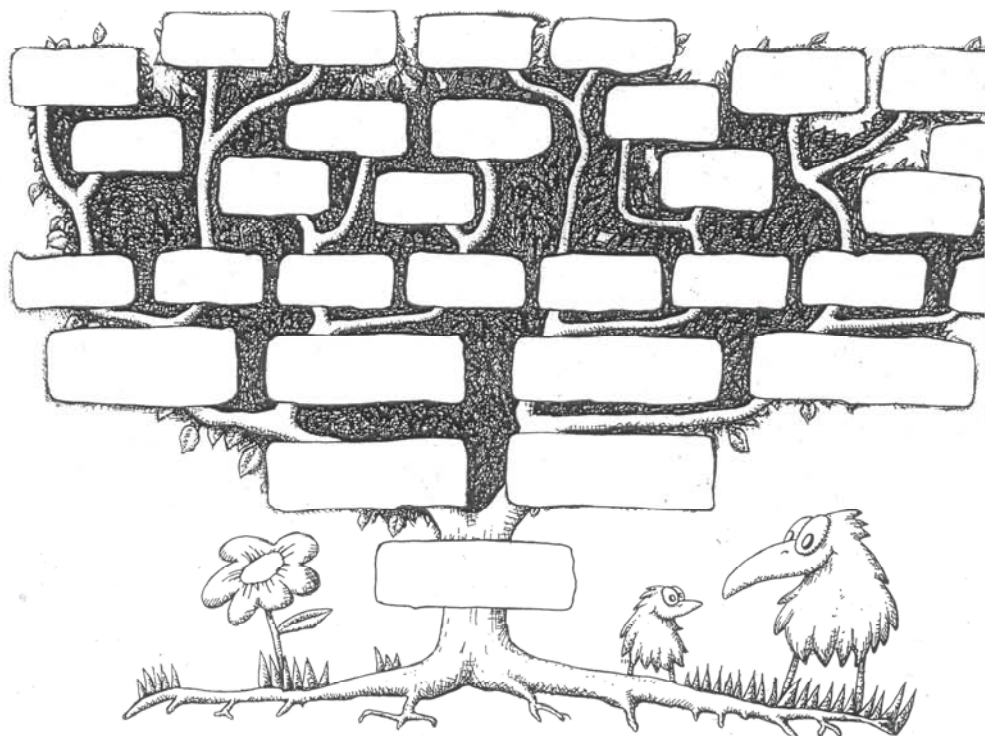
Výzva

Rodokmen

Návod k jeho vyplnění

Volné listy na vzpomínky

Propisovací tužka

Některé z našich otázek

Jméno:

Příjmení:

Datum narození:

-Kde jste vyrůstal (a), kde jste bydlel (a)?

-Jaké bylo vaše dětství, hry, hračky, kamarádi...?

-Do jakých škol jste chodil (a)?

-Jaká byla vaše zábava v dospívání?

-Jak a kde se lidé namlouvali?

-Jak probíhal váš běžný den?

-Jaká jídla byla oblíbená?

-Které potraviny byly běžné a naopak vzácné?

-Jak probíhala lékařská péče?

-Jaká byla vaše zaměstnání?

-Jaké obtížné situace jste musel (a) v životě zvládnout?

-Co si myslíte o dnešní mládeži?

-Co se vám líbilo- nebo nelíbilo dříve?

-Co se vám líbí- nebo nelíbí na dnešní době?

-Potěšila- nebo nepotěšila vás naše návštěva a vzpomínání?

16. 2. 2012

CO MĚ PŘEKVAPILO

U pana V. Ferstla (nar. 1943):

Byl hodný a strašně rád, že si s námi mohl povídat! Byl smutný z toho, že už má jen vzpomínky. Měl hezký byt a v něm uklizeno. Měl tam spoustu krásných věcí- kraj ze spolku Baráčníků, alba s množstvím fotografií.

Říkal, že celý život musel pracovat, ale nikdo ho dost neoceníl. Škoda.

Zapsal Adam Císař, 9. tř. WŠ Příbram

U paní Vlastimily Novákové (nar. 1914):

Na svůj věk byla hodně vstřícná, hodná, milá, komunikativní, měla výbornou paměť, skvělý smysl pro humor. Líbilo se mi, jak milovala svoje vzpomínky a dětství! Řekla: Lépe jsem své dětství prožít nemohla!

Její prostředí bylo vcelku moderní, zároveň každá věc měla své místo. Měla ráda obraz svého domu a krajiny v Lázu.

Snad každého příbuzného měla muzikanta a každý ji zná jako skvělou muzikantku.

Zapsala Katka Trojáková, 9. tř. WŠ Příbram

U paní Jarmily Suchanové (nar. 1941):

Na svůj věk velice čilá, vypadá moc dobře, je sebevědomá, ráda chodí na různé akce, hezky šije. Měla pěkně čisto.

Překvapilo mě, že byli tak chudí a byla jim zima, ale stejně byla venku a s radostí se válela ve sněhu a hrála si.

Měla deset! sourozenců. A také byla statečná, protože se postavila proti svému zlému tátovi a všechno mu řekla, jak se k nim chová!

Zapsala Kristýna Kováčová, 9. tř. WŠ Příbram

U paní Miloslavy Baborové (nar. 1922):

Její ochota vyprávět byla neomezená. Byla hodná, sebevědomá, komunikativní se smyslem pro humor. Má výbornou paměť. Byla připravena s příběhem a vždy nabízela dodatečné přesnější informace. Kolem sebe má velké množství rodinných fotografií, opatruje s láskou vzácné dokumenty- vysvědčení, domovské listy, svoji pracovní knížku z doby Protektorátu.

Příběh jejího života vlastně mapuje vývoj u nás za poslední desítky let. Je aktivní i v současnosti.

Zapsala MiK

Jméno: Václav Ferstl

Datum narození: 18.zář1943

Za panem Ferstlem jsme byli v pečovatelském domě. Povídali jsme si o jeho životě a zálibách.

Jako malý chodil do obecné školy. Hned po ní nastoupil do práce. Také nám říkal, že v dětství neměl volný čas. Vždy přišel ze školy a musel doma pomáhat. Po zbytek svého života pracoval jako dělník. Ani v dospělosti neměl moc volného času. Vždy po příchodu z práce musel pracovat na svém domku. Ve svém životě navštěvoval několik spolků, např.:dobrovolní hasiči a Baráčníci. Spolek Baráčníků patřil k jeho nejoblíbenějším. Spolek se totiž zabývá znovuobnovením starých zvyků, např. :nošení starých českých krojů, stavění májek a spoustou dalších staročeských zvyklostí.

Nyní tento muž žije v pečovatelském domě a má také nějaké zdravotní problémy, ale už nikdo mu nevezme jeho krásné vzpomínky. Byli jsme rádi, že i my jsme si je mohli poslechnout.

Adam Císař, 9. tř. WŠ

Setkání se stářím

Dne 16. února jsme přišli do pečovatelského domu, kde už na nás čekala paní Polívková, která tam pracuje jako pečovatelka. Potom nás přivedla k panu Ferstlovi. Brzy jsme pochopili, že je pan Ferstl velmi osamělý a velmi dobře to ví. Tak jsme se připravovali na to, že nebude mít radost z naší návštěvy.

Když jsme však vešli, byl na něm vidět zájem o to, vyprávět nám příhody ze svého života. Nejdříve jsme shlédli jeho fotoalba, která byla plná vzpomínek, zážitků a koníčků. Fotografie byly převážně ze slavností Baráčníků, mezi které pan Ferstl patřil a byl na to patřičně hrdý. Na fotkách bylo stavění májky, tradiční veselky, na kterých se jedlo, pilo a tančilo do rytmu dechové hudby. Také nám ukázal svůj kroj. Byla to hnědá vesta s nádhernými krajkami a k tomu košile, která měla také krajky. Poté nám vyprávěl historky ze svého dlouhého a zajímavého života. Povídal nám, že neměl žádné volné chvíle, že musel stále pracovat a pomáhat i v domácnosti. Dům, ve kterém pan Ferstl se svou paní žili, zdědili po rodičích. Pan Ferstl pracoval jako dělník a říkal, že měl velmi malý plat.

Když jsme odcházeli, byl velmi šťastný, že jsme ho navštívili. A my budeme dlouho vzpomínat na toto milé setkání.

Zpracoval Adam Chramosta 9. tř. WŠ Příbram

Jméno: Jarmila
Příjmení: Povondrová (Suchanová)
Datum narození: 1941

Vzpomínky z dětství

Pochází od Litoměřicka (až po válce), kam se odstěhovala z Kolína. Byla to hodně velká rodina – 11 dětí (3 chlapci, 8 dívek). Bydleli na statku, ale jejich pole byla v údolí a úrodu spláchla voda.

K jídlu měli mnohokrát jen chleba a hořké kafe. Všichni sourozenci spali v jedné posteli. Přikrývali se dekami, protože tam byla zima. Stavení bylo totiž z kamene. Aby se zahřáli, sundávali tašky ze střechy, nahřívali si je v troubě a dávali do postele, aby jim bylo teplo. K Vánocům dostávali třeba jen bačkory. Měli statek o velikosti 11 ha, ale byla bída. Měli běžně roztrhaná kolena.

Když jí bylo 18 let, vdávala se. Její sestru rozmačkal stroj na papír, když jí bylo 37 let. Je vyučená švadlenou, kadeřnicí, kuchařkou a pečovatelkou. Její rodina byla velmi odolná na nemoci. Museli chodit do školy. Školu do 5. třídy měli vedle domu. Na druhý stupeň chodili 5 km. Jako hračky měli udělané kulomety ze dřeva, panenky měly vycpané hlavičky. Po základní škole už chodila do práce. Domů se vracela v noci až dva kilometry. V sobotu musela se sourozenci vymést celý dům- každý dostal nějaký úkol. Měla velice přísného otce, který zemřel na cukrovku. Měla hodnou matku. Je třikrát rozvedená a má pět dětí, 12 vnoučat a dvě pravnoučata.

S paní Povondrovou se nám povídalo dobře. Byla vstřícná a s radostí nám vyprávěla svůj příběh, příběh plný vzpomínek, radostí a šťastných i nešťastných zážitků.

Zpracovaly: Běta Šedivá 9. tř. WŠ Příbram
Kristýna Kováčová 9. tř. WŠ Příbram

únor 2012

Vzpomínky z mládí

paní Suchanová

Přecházím s 11. povodrovců - s děvčák a 3 chlapeci.
Bydli jsme v kučích Mr. Kalem. Na pátek jsme se
přikovali do Golčovic, 10 km od města Litomyšle, kde jsme
je našli. Byl to pěkný dům a zahrada, ale neměli
jme se moc dobře. Zabili jsme hodně lidí, ráno byl
krajně chleba a mělo se to a k tomu polokochy, kafe.
Byli jsme velmi pěkně vychovaní, otec, nespěl odmlouvat.
Všechno bylo svůj rád. Pěstli jsme se štolky a kurd jsme
měli jít pialovat na pole, řádkovat a protřhávat řepu až
do měra. A maminkou jsme chodili do lesa na dříví, ona
nám učila opepi, svárala je a porušila nám je na
záda a šli jsme tím pěstky. Zada nas hození boliti, ale
mi jsme si spivali. A nám bylo 10 let. Byl to krásný
život, ale mi jsme si eeli den, pokud se što, spivali.
Mam maminka byla velmi hodná, ta nás by pěstky
učila. Neměli jsme žádné hračky. By jsme si učili
samí s kardu ani jsme to dřevy, nedřivili. Byli jsme
velmi špecni. Jini děti, kteří rodiče byli kochali, by měli
něco, ale mi jsme jini to nedřivili. Na vánoce jsme
dostali, co jsme nutně potřebovali, to byli kačky,
pančáky a tak dále.

2. Děčtyř byla zima, tak jsme spali v prvním patře a kam
byla velká zima, nemohli jsme si ani patopit-jenom mlčky.
Maminka nám napala škoroby slámau na to dala deku. Tak
se šilo a spalo. Do postele se dali zabíráti kasky se střechy,
zahatili se do nějakého hadru a rozložili se po dlece posteli,
aby jsme se neměli studení. Na hlavu jsme si navlekli čepce.
Kůrce jsme nematodili. Do školy jsme chodili v soběničích.
Taki jsme měli píči, to jsme se těšili, přišli k nám soukudy
a čučely nám zakusky. Nejvíce jsme se těšili na léto, když
bylo vnoce, to jsme se měli dobře. Taki jsme měli chmel, to
jmu přestovali, to k nám přijeli chmeláři na čisání chmule.
To bylo, uselo, spivalo se a veslilo se uletí vesnici.
U nás udkum i s rodinou bylo 20 lidí. Ta naše stafa
maminka to měla práce, mi jsme jí siel pomáhali, ale ta
starost byla na ni. A měč se sedávalo na návsi a spivalo
Taki jsme měla ráda kni, když koulo blůk a pak se mlito
to jsme všichni museli pomáhat. Potom maminka napetta
koláčě a maminka, ta je uměta. Po čmč se chodilo se-
dlákum vypomáhat na pole vybirat řepu, kram lay, čičat
lišm a jiné vnoce. Šmat nikdo neměl tolik vnoce jako
mi, proto jsme asi byli všichni edčari. Ale už nám neměti
s sourozenci, s sestry a brati. Me jsme měli ještě k rodičim,
nemali jsme, co je faleš. Druhá mláďu se šiti do račku se
mi šloho smučno, co je čko. Vidim to demě s obna.

Přepis rozhovoru natočeného na mobil

VZPOMÍNKY

Jméno: Jarmila Procházková

Vyprávění paní Jarmily Procházkové, plné zajímavostí, začíná.

Když jsem byla malá, bydlela jsem v Praze v Břevnově- narodila jsem se tam. Chodila jsem tam čtyři roky do obecné školy. Měli jsme osm hodin němčiny- a to ve třetí třídě! Učilo se i v sobotu. Moje babička bydlela ve škole, pracovala jako školnice, a já si tam hrála na zahradě. Dokázala jsem se pořádně ušpinit! Do školy jsme jezdili tramvají půl hodiny. Absolvovala jsem ještě dva roky měšťanky a pak jsem šla na gymnázium. Ve třídě nás bylo 40- samé holky.

V dubnu 1945 se blížil konec války. Všude hlídali vojáci. Praha se bránila. Chodili jsme povinně do kostela. 5. května jsem šla z kostela a lidé strhávali německé plakáty, nápisy. A za pár dní byl konec války!

V mém bydlišti byl celkem klid. Blízko nás také bydlel básník Jaroslav Seifert! Po ránu u nás stavěli barikádu z rozkvetlých kaštanů. Maminka mi i tehdy nechávala dost volného času. Jednou jsem šla ven a uviděla čtyři přikryté mrtvé lidi. U Vltavy na Klárově. V Rytířské ulici strhávali německý znak z domu a v Lucerně visel oběšený Němec. Slyšela jsem ruské písně, zdály se mi romantické- třeba Kalinka a Kaťuša.

A my se učili na tenisovém kurtu, protože třídy byly asi měsíc plné. Tehdy jsem chodila do druhého ročníku gymnázia v Dejvicích. O této škole je i film. Pamatuji si i na volby. Komunisté měli číslo jedna a plakáty polepili kdeco. Můj tatínek také volil číslo jedna.

Hned po válce jsem se stala skautkou. Také jsem si kupovala časopis ABC. Byly tam první kreslené komixy. Pak to odstavili (Zdeněk Pírek) a hned to bylo jiné a byla to škoda. Jinak jsem měla moc ráda matematiku a český jazyk, ale o politiku jsem zájem neměla. Do školy jsme nosili lahvičky inkoustu. A sešity jsem si vyráběla sama, koupila jsem si na ně za pár haléřů balicí papír, který jsem nastříhala a sešila. Měli jsme totiž málo peněz. Tatínek sázel. Půlku svých peněz dal mamince- 600 korun na 14 dní. Byla celkem bída, ale maminka mě naštěstí naučila šít.

Také jsem prokousla jednomu klukovi hlavu! Kůži. Na srazu po létech jsme vzpomínali.

Ráda jsem také střílela. Založila jsem chlapecký střelecký oddíl č. 6 Kontiki- podle indiánského boha. Dva roky jsme se scházeli u Březnice. Bylo nás dvacet a já jsem byla do téhle činnosti moc zapálená. Pak nás zakázali a jednalo se i o to, jestli mě vyhodí, protože jsem oddíl vedla i s mojí třídou. Nechala jsem toho, protože jednoho vedoucího dokonce na dva roky zavřeli.

Zakládala jsem i výtvarný obor v Umělecké škole v Příbrami. Měla jsem tam celkem 150 dětí, rozdělených do dvou skupin.

Ve svém vzpomínání pokračuje dál. Určitě je velice podnikavá, říká, že procestovala na 75 zemí světa! Po celém světě má známé a píše si s nimi přes e- mail.

Na stole leží několik balení léků. Řeč se na krátkou chvíli stočí na zdraví.

Ano, ztratila jsem rovnováhu. V uších mám nějaké poškozené destičky s řasinkami a kvůli tomu jsem rovnováhu ztratila. A nikdy už se to nespraví. Škoda!

Teď o rodině- byla jsem vdaná, měla jsem manžela a dva kluky. Ale rozvedla jsem se, už je to asi 25 let. Syn Přemysl mi umřel. Druhý vystudoval konzervatoř, je ředitelem Umělecké školy, jmenuje se Dalibor. Nechová se ale ke mně moc hezky, jsem mu asi jedno...Na chvíli umlká.

A mládež? Vždy se snažím najít si k nim cestu a myslím, že si rozumíme.

My souhlasíme, moc děkujeme za vzpomínky, velikou ochotu a přejeme ještě mnoho let v plném zdraví, síle a radosti.

Kristýna Čížkovská a Eliška Zamykalová

9. třída WŠ Příbram

Životopis Miloslavy Baborové

Jmenuji se Miloslava

Narodila jsem se 30. srpna 1922 v Klatovech, manželům Miloslavovi a Josefě Kratochvílové. Do roku 1945 jsem žila s rodiči a mladší sestrou Zdeňkou v Přešticích. Po převratu v r. 1945 byl otec rehabilitován a přeložen, jako ředitel elektrárenského svazu, do Stříbra, kam se celá rodina koncem téhož roku přestěhovala. Zde jsem se seznámila s Václavem Baborem a v r. 1947 jsem se provdala. Naše štěstí ale netrvalo dlouho. Po puči, 25. února 1948 byl otec po úmorné práci pro obnovení elektrifikace na okr. Stříbro na hodinu vyhozen ze služeb elektrárenského svazu. 5. dubna 1948 se nám narodila dcerka. V té době měl ještě můj otec služební byt - vilku, kterou jsme museli okamžitě opustit a nastěhovat se do holobytu. Moje rodina si k sobě vzala otce, sestru, po provdání do Klatov, maminku, za kterou otec občas dojížděl. Pracoval jako dělník v lese. Manžel byl v té době zaměstnán v Plzni jako skladník v železářství. V dubnu 1949 byl otec i s matkou v Klatovech zatčen, Manžel byl zatčen při práci v Plzni. Já jsem zůstala sama s ročním dítětem. Manžel a matka byli propuštěni, otec byl vojenským soudem odsouzen k 12. ti letům vězení.

Po rozsudku byl převezen do tábora Vykmánov. Tam jsem s matkou i s manželem byla na návštěvě a navázali jsme přátelství s majiteli blízkého hospodářství.

Poslední návštěva byla tragická. Bylo to v září - přesně již nevím.

Manžel tehdy oznámil, že z Plzně nepůjde, mají pracovní brigádu u obce Nekmíř, kde žije jeho matka a sestra, tudíž tam i přespí. Já, tvor podnikavý, jsem měla dávno v plánu, připravit pro otce z Vykmánova útěk. S matkou jsme se sešly v Plzni a společně, i s malou dcerkou v kočárku, jsme vyrazily do Vykmánova. Tam jsme čekaly, až povezu trestance z ranní práce, aby otec viděl vnučku. Dočkaly jsme se a otec jen mávl rukou. Celé odpoledne jsme obcházely kolem lágru, ale otec se neukázal. Večer nám dali trestanci vědět, že jsou ještě na práci v obci Louka. Šly jsme tedy do již zmíněného hospodářství, abychom si trochu odpočinuly. V noci přiběhl někdo z vězeňské stráže (Gustav) a jenom zavolal: "Holky, zmizte, táta vám utekl!" Dcerku jsem naložila do kočárku a všechny jsme utíkaly na nádraží do Ostrova nad Ohří. Když večer přijel manžel, o útěku svého tchána již věděl a řekl nám, že je v Nekmíři nadpůdě, kam ho manželova sestra schovala, a že je v bezpečí. Co teď? Dcerku jsem předala dobrým přátelům a vlakem ze Stříbra jsem se vypravila do Klatov k sestře své matky. Teta mi pomohla sehnat auto, které mě odvezlo do Nekmíře, pro otce. Šofér s autem zůstal u lesa (asi 2km od vesnice), protože jsem nechtěla nic riskovat. Celá tato akce probíhala jen v noci. Byla jsem vždy bázlivá, ale tyto dny jsem bázeň neznala. Otec, po dlouhé cestě z Vykmánova až do Nekmíře (v noci) se orientoval pouze podle elektrického vedení, musel ještě dojít až k autu. Jeli jsme zpět do Klatov. Tam jsem zůstala až do rána. Šofér se pak zastavil pro matku a vezl je oba až do Zadova, kde zůstali a čekali na převaděče přes hranice. (Cestou mě otec předal dopis pro snoubenku spoluvězně p. Kavky. Matka této slečny pak mého muže udala.) Převaděči však otce vzít nechtěli, neb ostatním nemohl stačit v chůzi. Matka se vrátila a žila pak u mé sestry v Klatovech. Později pak dostala v Plzni půdní mansardu bez veškerého příslušenství o velikost cca 4x4m.

Otec pak šel na svou vlastní pěst sám

Ze Zadova až k jezeru Lako, kde byl dopaden a odvezen zpět do Vykmanova. Psi otce objevili spícího u jezera. Já doma čekala na zprávu ze SRN, ale ke známým (naše pošta byla sledována) přišel pohled ze Sušice.

Otec pak prošel Bory a skončil v Praze na Pankráci. K 12ti letům vězení dostal ještě 3 roky za útěk.-

Manžel byl též zatčen a na udání již zmíněné paní byl podmíněčně odsouzen za napomáhání k otcovu útěku. Jelikož byl otec bytem veden stále s mojí rodinou, byl mu u nás zabaven majetek, včetně našeho auta. Manžel byl opět vyhozen ze zaměstnání - ve Stříbře se však otevíraly doly, tak nastoupil jako horník.

To vše bylo do r. 1950. V lednu jsme dostali písemný příkaz: "Jelikož jste osoba politicky nespolehlivá, musí se vaše rodina do x dnů vystěhovat z bytu".

Za několik dnů se objevilo vojenské auto i s vlekem a chtěli nás odvézt do Přísečnice. Manželova matka a sestra nás však přijaly a vojáci nás odvezli do Někmiře. Manžel zůstal ve Stříbře na ubytovně, ale ne dlouho, i on musel ze Stříbra pryč. Na ubytovnu jezdili vedoucí pracovníci z Příbrami a ti mu radili, aby šel fárat k nim. Učinil tak a na čas byl ubytován ve Vysoké peci. Za krátký čas (srpen 1951) jsme dostali byt a mohli se do Příbrami nastěhovat. V r. 1956 jsem otci zařídila vše potřebné, aby mohl být podmíněčně propuštěn. Krátce s námi žil v Příbrami, poté, co jsem mu přes známé sehnala v Plzni zaměstnání, se nastěhoval k matce do již zmíněné mansardy.

Život se zdál jednodušší, klidnější, ale komunisté měli stále dlouhé prsty.

V r. 1963 dcera úspěšně složila veškeré zkoušky na plzeňskou konzervatoř, od místní KSČ však nedostala doporučení k přijetí. V Plzni se však našli lidé, kteří na zmíněný zákaz nereagovali a dcera byla přijata. Tak se tedy (i s klavírem) nastěhovala do mansardy k babičce a dědovi. Jak se tam mohli všichni vejít, nechápu!

Otec si ve vězení pobyl 8 let a v r. 1975 zemřel.

Manžel pracoval až do důchodu, tj. přes 20 let v dolech a v r. 1975 předčasně zemřel. Bylo mu 57 let.

Já jsem, politicky nespolehlivá, pracovala u ČSAD jako průvodčí. R. 1968 jsem se konečně dostala do lékárny, kde jsem dělala účetnictví. Po 10ti letech (1978) jsem šla do důchodu. Dále jsem pracovat nemohla, jinak by mi byl odebrán vdovský důchod. Prohlásila jsem, že za 800.-Kč pro socialismus pracovat nebudu.

Po převratu v r. 1989 jsem se snažila najít spojení s politickými vězni, a tak jsem byla mezi zakládajícími členy KPV a jsem členem dodnes. Je nás již málo, ale stále se scházíme každé druhé úterý v měsíci.

Žiji již 36 let sama, žádné výhody od KPV jsem nedostala, žiji skromně. Mám velmi špatný zrak, nohy mám ochrnuté, chodím při vozíčku.

Je mi jen líto, že ani otec, ani manžel se cinkání klíčů nedožili.

To bude asi vše.

Miloslava Baborová
261 01 Příbram I / 69

V Příbrami dne 13. října 2011

Paní Baborová – dříve a nyní

Paní M. Baborová, její dokumenty a vzpomínky-DĚKUJEME!!!

Opis.

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA.

Země Česká Školní okres preštický

Jednoroční učební kurs při měšťanské škole dívčí
v Prešticích.

Školní rok 19 37/38 Číslo 16.

Vysvědčení za druhé pololetí.

Miloslava Kratochvílová

narozená dne 30. srpna 1922 v Klatovech,

polit. okres klatovský, náboženství bez vyznání,

byla podle využívání za druhé pololetí z jednoroc. uč. kursu
přijata do zdejšího kursu.

Chování: chvalitebné.

Povinné předměty:	Prospěch:
Vyučovací jazyk s naukou o písemnostech	<u>výborný</u>
Německý jazyk	<u>chvalitebný</u>
Občanská nauka a výchova	<u>výborný</u>
Zeměpis	<u>výborný</u>
Dějepis	<u>výborný</u>
Přírodopis	<u>výborný</u>
Přírodopyt	<u>výborný</u>
Počty	<u>výborný</u>
Měřičtví a rýsování	<u>výborný</u>
Kreslení	<u>výborný</u>
Chlapecké ruční práce	<u>—</u>
Dívčí ruční práce s naukou o dom. hosp.	<u>výborný</u>
Tělesná výchova	<u>výborný</u>
Předměty rozšířeného vyučování:	
Nepovinné předměty:	
Francouzský jazyk	<u>chvalitebný</u>
Těsnopis	<u>výborný</u>
Psaní strojem	<u>—</u>
Zpěv pro dívky	<u>—</u>
Vnější úprava písemných a jiných prací	<u>úhledná</u>

Počet zameškaných školních půldní: omluvených 7, neomluvených —

v Prešticích dne 22. června 1938

Úřední pečeť:

Jan Šlodolovský v. v.
z. ředitel....

Karol Slavič
řídící

Opis tento soubor školní s přípisem - 0. 12. ar. 444. opačeným
kolikrát za Kč

Okresní kancelář okresního soudu v Prešticích, dne 21. června 1938
1938 - 20. 10. 1938

PROTEKTORÁT ČECHY A MORAVA.

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA

Veřejná (Soukromá*) odborná škola pro ženská povolání
v Mlatovicích

*) Právo veřejnosti uděleno vynešením ministerstva školství a národní osvěty ze dne 30/11 1922, č. j. 57/158

Číslo kat. 23 Dvouletá ženská odborná škola. Školní rok 1928/29

První ročník.

Vysvědčení.

narozena dne Miloslava Kratochvilová
30. srpna 1902 v Mlatovicích
v zemi Čechách, vychodila ve školním roce 1928/29

první ročník dvouleté ženské odborné školy a byla posouzena takto:

Chování: velmi dobré

Předměty povinné:	
Jazyk vyučovací	<u>výborný</u>
Dějiny vzdělanosti	<u>výborný</u>
Vychovatelství	<u>výborný</u>
Počty a účtování	<u>výborný</u>
Kreslení	<u>výborný</u>
Šití prádla	<u>chvalitebný</u>
Spravování prádla	<u>chvalitebný</u>
Kreslení stříhů na prádlo	<u>chvalitebný</u>
Vyšívání a práce ozdobné	<u>výborný</u>
Nauka o látkách (v I. běhu)	<u>chvalitebný</u>
Nauka o domácím hospodářství (v II. běhu)	<u>výborný</u>
Nauka o potravinách (v I. běhu)	<u>výborný</u>
Vaření	<u>chvalitebný</u>
První pomoc tělesná <u>Tělocvič</u>	<u>výborný</u>
Zpěv	<u>výborný</u>
<u>práce utmárcový</u>	<u>výborný</u>
Předměty nepovinné:	
Celkový výsledek vyučovací: <u>výborný</u>	

Počet zameškaných hodin vyučovacích za celý školní rok: 228, z nich neomluveno:

Žákyně tato může postoupiti do druhého ročníku.

v Mlatovicích dne 24. června 1929

Podpis ředitelky (ředitelky)
nebo správce (správce) školy:

Anna Protalová

PROTEKTORÁT ČECHY A MORAVA.

Veřejná (Soukromá*) odborná škola pro ženská povolání

v Braci

*) Právo veřejnosti uděleno vynesním ministerstva školství a národní osvěty ze dne 19... , č. j.

Číslo kat. 18 Dvouletá ženská odborná škola. Školní rok 1932 / 33
Druhý ročník.

Vysvědčení.

Miladava Kratochvílová

narozená dne 30. srpna 1913 v Klatovcech
v zemi Čechy, vychodila ve školním roce 1932 / 33

druhý ročník dvouleté ženské odborné školy a byla posouzena takto:

Chování: velmi dobře

Předměty povinné:	
Jazyk vyučovací	shoalitebný
Dějiny vzdělanosti	shoalitebný
Vychovatelství (v I. běhu)	shoalitebný
Zdravověda a péče o dítě	shoalitebný
Občanská nauka	shoalitebný
Počty a účtování	shoalitebný
Kreslení	shoalitebný
Šití šatů a modistství	shoalitebný
Kreslení stříhů na šaty	shoalitebný
Vyšívání a práce ozdobné	nepovinný
Nauka o látkách (v I. běhu)	nepovinný
Vaření	shoalitebný
Hospodářská cvičení, praní a žehlení	shoalitebný
Tělocvik	nepovinný
Zpěv	nepovinný
Předměty nepovinné:	
<u>jazyk německý</u>	shoalitebný
Celkový výsledek:	shoalitebný

Počet zameškaných hodin vyučovacích (za celý školní rok): 60, z nich neomluveno: 0

V Braci dne 21. srpna 1933

Podpis ředitele (ředitelky)
nebo správce (správkyně) školy:
Marie Štambolová

Jalík Kratochvílová
třídní učitel (ka).

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA.

Veřejná odborná škola pro ženská povolání
Soukromá*) *Mlatorech*

*) Právo veřejnosti uděleno vnesením ministerstva školství a národní osvěty ze dne *20/II* 19*22*, č. j. *529/258*

Číslo kat. *23*. Dvouletá ženská odborná škola. Školní rok 193*8*/3*9*.
 První ročník.

Školní zpráva.

Miloslava Kratochvílová *Mlatorech*
 v zemi *Česko*, žákyně prvního ročníku dvouleté ženské odborné
 školy, prokázala za první pololetí školního roku 193*8*/3*9* tento prospěch:
 Chování: *velmi dobře*

Předměty povinné:	
Jazyk vyučovací	<i>chvalitebný</i>
Dějiny vzdělanosti	<i>chvalitebný</i>
Vychovatelství	<i>chvalitebný</i>
Počty a účtování	<i>výborný</i>
Kreslení	<i>výborný</i>
Šití prádla	<i>chvalitebný</i>
Kreslení stříhů na prádlo	<i>chvalitebný</i>
Vyšívání a práce ozdobné	<i>výborný</i>
Nauka o látkách	<i>chvalitebný</i>
Nauka o domácím hospodářství <i>potravinách</i>	<i>výborný</i>
Vaření	<i>chvalitebný</i>
Branná příprava tělesná	<i>výborný</i>
Zpěv	<i>dobře</i>
<i>jazyk německý</i>	<i>výborný</i>
Předměty nepovinné:	

Počet zameškaných hodin vyučovacích: *2/11*, z nich neomluveno: */*

V *Mlatorech* dne *31. ledna* 193*9*.

Podpis ředitelky (ředitelky)
 nebo správce (správce) školy:

Karla Pláničková

Anna Prokešová
 třídní učitel (ka).

PROTEKTORÁT ČECHY A MORAVA.

Veřejná
Soukromá*) odborná škola pro ženská povolání

v *Praze*

*) Právo veřejnosti uděleno vyneszením ministerstva školství a národní osvěty ze dne 19..... čis.

Čís. kat.: *13*

Školní rok 19*40/41*

Živnostenská pracovna pro *šití šatí b*

ŠKOLNÍ ZPRÁVA.

Miloslava Kratochvílová

Platan

v zemi *Čechách*

, prokázala za prvé pololetí školního

roku 19*40/41* tento prospěch:

Chování: *velmi dobře*

Předměty povinné:	
Živnostenské písemnosti a zákony	<i>chovalitěbný</i>
Jazyk německý	<i>chovalitěbný</i>
Živnostenské práce a účetnictví	<i>vyborný</i>
Nauka o látkách	<i>vyborný</i>
Nauka o kroji a vkusu	<i>vyborný</i>
Kreslení	<i>chovalitěbný</i>
Šití	<i>vyborný</i>
Kreslení střihů	<i>chovalitěbný</i>
Vyšívání a práce ozdobné	<i>chovalitěbný</i>
Matematika Živnostenské počty a účetnictví	<i>dobry</i>
XXXXXXXXXXXX	
Předměty nepovinné:	

Počet zameškaných hodin vyučovacích: *24*, z nich neomluveno: *0*

v *Praze*

dne *15. února 1941*

Podpis ředitelky (reditelky) nebo správce (správkyně) školy:
Miloslava Kratochvílová

Julie Vosálková
třídní učitelka.

PROTEKTORÁT ČECHY A MORAVA.

Veřejná
Soukromá*) odborná škola pro ženská povolání

v *Plzni.*

*) Právo veřejnosti uděleno vynesemím ministerstva školství a národní osvěty ze dne 19.....

Čís. kat.: *13*

Školní rok 1940/41

Živnostenská pracovna pro šití šatů.

Vysvědčení na odchodnou.

Blána Miloslava Kratochvílová

narozená dne *30. srpna 1922* v *Klatovech*

v zemi *čechách*, vychodila v roce 19*38/39* první,

v roce 19*39/40* druhý ročník dvouleté ženské odborné školy a v roce 19*40/41*

živnostenskou pracovnu pro šití šatů a byla v ní posouzena takto:

Chování *velmi dobré*

Předměty povinné:	
Živnostenské písemnosti a zákony	<i>chvalitebný</i>
Jazyk německý	<i>chvalitebný</i>
Živnostenské počty a účetnictví	<i>chvalitebný</i>
Nauka o látkách	<i>výborný</i>
Nauka o krojích a vkusu	<i>výborný</i>
Kreslení	<i>chvalitebný</i>
Šití šatů	<i>výborný</i>
Kreslení stříhů	<i>výborný</i>
Vyšívání a práce ozdobné	<i>chvalitebný</i>
Tělocvik	<i>výborný</i>
Předměty nepovinné:	
/	
Celkový výsledek vyučovací: <i>výborný</i>	

7.

Praxe:

Toto vysvědčení nahrazuje podle § 14 d, odst. 3., zákona ze dne 5. února 1907, č. 26 ř. z., a podle ministerského nařízení ze dne 26. července 1907, č. 180 ř. z., průkaz o řádném ukončení poměru učebního (list tovaryšský po případě zkoušku tovaryšskou), opovídají-li ženy živnost oděvníckou, omezenou na šití ženských a dětských šatů. Vyhláška ministra průmyslu, obchodu a živností ve shodě s ministrem školství a národní osvěty ze dne 30. srpna 1923, čís. 156 Sb. z. a n.

V *Plzni* dne *28. srpna* 194*1*

Podpis ředitele (ředitelky),
nebo správce (správkyně) školy:

Marie Krambořová

Julie Vojtková
třídní učitelka.

Podpisy ostatních učitelů:

Jan Fijačald
Ludivěk Albtová
Milada Hlávová
Anna Hrubá

Marie Hlavá
Zuzana Benášková
Jarmila Jílková
Jaroslava Patejdlová

Stupeň:	1.	2.	3.	4.	5.
STUPNICE ZNÁMEK					
Chování:	velmi dobré	dobré	zákonné	nedostí zákonné	nezákonné
Prospěch:	výborný	chvalitebný	dobrý	dostatečný	nedostatečný
Celkový výsledek:	výborný	chvalitebný	dobrý	dostatečný	nedostatečný

Ukázka z Pracovní knížky paní Miloslavy Baborové

Nr.
Čís. 8.657.001

8668

ARBEITSBUCH
PRACOVNI KNIZKA

(Reg.-Vdg. vom 26. Juni 1941, Nr. 241 Slg.)
(Vlád. nař. ze dne 26. června 1941, čís. 241 Sb.)

Familienname (bei Frauen auch Geburtsname) Příjmení (a žen též roditel. jméno)	<i>Malberg, Marie</i>
Vorname (Taufname) Jméno (křestní)	<i>Miloslava</i>
Tag, Monat und Jahr der Geburt Den, měsíc a rok naroz.	<i>30. srpna 1922</i>
Geburtsort - politischer Bezirk Místo narození - politický okres	<i>Malberg - Malberg</i>
Staatsangehörigkeit Státní občanství	<i>Československá</i>
Familienstand (Ehe-, verh., gesch., verw.) Stav, sňatek, vdov., rozl., ovdov., svatb. rozl. ovdov.)	<i>svobodná</i>
Geburtsjahr der mütter- lichen Kinder Rok narození mateř- ných dětí	<i>—</i>

NUR FÜR AMTLICHE EINTRAGUNGEN
 POUZE PRO UŘEDNÍ ZÁZNAMY

Bisherige Beschäftigungsarten von längerer Dauer
 Dosavadní děle trvalěji zaměstnání

Arbeitsbeschäftigung durch Krieg, Dienst
 während Kriegsjahren, 6/10er Dienst
 - 12/10er, 4/7

Ab 27. 4. 1942 als Dauer-
 arbeitsbeschäftigung, Lehrarbeit - k. a. Fr.,
 M. Rybná, Fed.,
 ab 20. 8. 1945

NUR FÜR AMTLICHE EINTRAGUNGEN
 POUZE PRO UŘEDNÍ ZÁZNAMY

Beschäftigungsarten von längerer Dauer
 Děle trvalěji zaměstnání

ab 27. 4. 1942 als Dauerbeschäftigung
 in Lehrarbeit, M. Rybná,
 Dienstbeschäftigung, M. Rybná,
 ab 20. 8. 1945

NUR FÜR AMTLICHE EINTRAGUNGEN
POUZE PRO UREDNI ZAZNAMY

Berufsausbildung
Výcvik k povolání

4	Abschlossene Lehre Vyučen	vom od	bis do
		als jako	
	Lehrer/in (Art) Povolání učitel/ky (číslo)		
	Ort Místo		

6 Fachschulbildung
Odborne školení
vzdělání
*Odborní školení
problemi od 19. srpna*

NUR FÜR AMTLICHE EINTRAGUNGEN
POUZE PRO UREDNI ZAZNAMY

5 Sonstige Fachausbildung
Jiny odborný výcvik
*Pracovní zkušenosti
jako učm. kůževník 1940*

4 Landwirtschaftliche
Kenntnisse
Zemědělské znalosti

*Pracovní zkušenosti
jako učm. kůževník*

Rodiče a sestra paní Baborové- jsou stále s ní

Kouzlo starých příběhů

Přemýšlím. O co jsem vlastně přišel? Asi o hodně, protože když jsem slyšel spolužáky vyprávět, odvodil jsem si, že to byl velký zážitek. Nebo ne? Možná byly příběhy smutné a nudné. Ale určitě je škoda, že jsem tam nebyl. Muselo to být dobré. Proč by jinak o návštěvě v Pečovatelském domě v PB takhle mluvili?! Je mi líto, že jsem se nemohl zúčastnit, protože to bylo asi hodně poučné a zajímavé.

Doufám, že tuto soutěž vyhraje a je mi líto, že jsem tehdy nemohl pomoci svým kamarádům.

Jan Štáva 9. tř. WŠ Příbram

O co jsem přišel

Myslím, že jsem přišel o dost vzácných zkušeností, moc takhle starých lidí neznám a myslím, že kdybych tam byl, tak bych se naučil, jak s nimi komunikovat. Jak taková lidé, kteří jsou velmi staří žijí, jak se chovají. A také jsem určitě přišel o jejich zajímavé vyprávění. Myslím, že naučit se jednat a komunikovat se starými lidmi určitě není na škodu, protože se mi to v životě ještě bude určitě hodit. A jednou také zestránu, kromě toho tam prý byla i zábava!

Filip Prokeš, 9. tř. WŠ

Loučíme se

At' žije Bambiriáda 2013

Poděkování

Poděkování patří:

-paní pečovatelce Janě Polívkové z Domu s pečovatelskou službou Příbram I, Hradební 69

-seniorům:

Václav Ferstl (1943)

Vlastimila Nováková (1914)

Mgr. Jarmila Procházková (1932)

Jarmila Povondrová- Suchanová (1941)

Miloslava Baborová (1922)

Děkují:

-žáci 9. třídy Waldorfské školy Příbram

-Mgr. Miroslava Kudweisová WŠ Příbram